

Sammelband OZ

In diez locorum in hoc volume
exhibitiorum

- nr. 29 10f. LXXXIV.
- 4. Matth. II. 17. 18.
- 28. Luc. I. 78.
- 10. Act. XIII. 32. 33.
- 29. Epst. V. 27.
- 18. Col. I. 34.
- 11. Col. II. 14. 15.
- 23. Epst. X. III. 2.
- 36. 1 Petri. III. 10.
- 38. 2 Petri. 8. 19.
- 6. Jud. 9.
- 38. Apoc. XXII. 16.

1. Similes de naturalismo rom: cert:
 2. Historia questionis quod est magnus in regno celorum
 3. Scholae de resurrectione Iesu Christi et resurrectione spiritus
 4. Historia & doctrina de Iesu Christo ad Matth. II. 11. 18
 5. De natali Iesu Christi & resurrectio
 6. De cœptione Iesu Christi utrata cyclus et tabularis de origine Iesu Christi ad Iud. 9
 7. Baptis. N. oratio de humana Christi generatione
 8. De agno Iesu, qui tollit peccata mundi
 9. vid: n° 5.
 10. De resurrectione Iesu Christi de ventre ferme ex generatione filii Act: XIII. 32 - 33.
 11. De Iesu Christo spiritus infernalis triumpante ad Col: II. 14. 15 *Cappadoc.*
 12. De pace in terra ex adventu Christi
 13. De nominibus. *Gappedoc.* Domnich
 14. De operationibus gratiae
 15. Kipping animacrationes in demonologiam & catilinam
 16. De usq[ue] perplexis locis in de locutione modicatore, apud veteris genitum philosophorum
 17. De omniab[us] factis ogyrois
 18. De reliqui affectionib[us] Christi. Ad Col: 1. 34
 19. De parvæ encelia plurimis humeris, et theologie omnibus, corrupt:
 20. De differentia Iesu Christi pentecostes veteris ab recenti, cultu in monte Gagano
 + 21. Habentia de Michaeli archangelo, eiusq[ue] apparitionibus, Christi et cultu in monte Gagano
 22. Guidi p[ro]p[ter]o.
 23. De diuinis curiis suis hospitibus. *Wernsdorf* ad Ebre. XIII. 2.
 24. De visione Dei ante resurrectionem carnis
 25. Christos pacient. *Wernsdorf*
 26. De novo pubne philosophie fonte - *Cappadoc.* Domnich.
 27. De Iesu imperatore. *Wernsdorf*
 28. Similes de Historia cert: Christi quinque optimali
 29. Observations philosophicae in Ep. Et. - *Cappadoc.*
 30. Scidel de veritate resurrectionis Iesu Christi.
 31. De spir. si non cononente ad opus redemptioris
 32. Disciplina cert: circa orationem dominicalem
 33. De infinitatione Christi neq[ue] spiritu
 34. De momentis Iesu Christi ad determinandum natum Christi diem.
 35. Deo ex tripartite resurrecione. *St. Schubert*
 36. De spiritibus in corp. *Die.* ad Petri. III. 18.
 37. De puritate Christi.
 38. Wernsdorf de Iesu philosopho nuptio ad Luc. 1. 78. 2 Petri. 1. 19 Apoc. XXII. 16.
 39. Corpus de observatione diebus corporibus pionis denegatum
 40. De spir. si. De legito.
 + 40.20 equiter *Cappadoc.* propositio de Christo sicut corpore salvatore. *Utrum. XI. 2.*
 ad Cohl. P. 23.

PROGRAMMA
DE
**NATALI CHRISTI DIE
SERVATORIS NOSTRI
NATIVITATIS FESTO SACRVM**

IN
ACADEMIA IVLIA
P. P.

MDCCXXXVIII.

HELMSTADII

TYPIS PAULI DIETERICI SCHNORRII
ACAD. TYPOGR.

LIBRO CLAVIUM
DE
NATVRI CHRISTI DIE
SERVATORIS NOSTRI
MADKLITAN LESTAS SACRVM
IN
ACADEMIA ILLI
P.B.
MDCCXXVIII
HEMSTADT
TYPIS BAVNI, DIETERICI SCHMIDRII
ACIO. TYPOGRA.

3

Redit beata illa lux, quae orbi lumen dedit, & magni illius pietatis mysterii, quod *Deus manifestatus est in carne, iustificatus in spiritu, cognitus ab angelis, praedicatus gentibus, creditus in mundo & assumptus in gloriam**, prima in publicum posuit initia. Maximum profecto est mysterium, ipsum Deum humanam induere substantiam, eamque primorum parentum lapsu penitus conspurcatam, nonsolum in suo corpore a foribus illis originariis illibatam servare, sed etiam sua puritate suoque merito in eorum, quorum factus frater est, personis labem innatam extinguere; modo miseri mortales a salvifico fidei tramite non aberrant, neque sese immensi huius beneficij indignos reddant.

Antiqui foederis tabulas mysterium hoc, sub umbra Dei, in rubo ardente sese manifestantis, occultare, dicunt: Sed hanc rem doctissimorum sacrae scripturae scrutan-

A 2

mini-

* I. Tim. III. 16.

24

minibus relicturi, autores tantum suosoresque erimus, ut ex mysterii illius magnitudine, in festo hoc die, eo magis vacandi meditationibus, religiosaque illud mysterium mente demirandi, ansa desumatur. Nec minus hoc magni reconditique mysterii nomine venire potest, quoniam aeternum Numen, ut infensissimos sui hostes ab aeternis redimere posset flammis, unigenitum suum filium mortalius sortem, absque peccato tamen, subire voluit, ut ex ipsius deinde sanguine, iustae, quam serebat in peccatores, irae, sufficiens enasci posset satisfactio. Stupendum denique & inauditum est mysterium, quod omnium rerum autor, dominus, moderator & arbiter spontaneae se submittere voluerit paupertati *, ut hostes suos aeternis bearet divitiis.

Ille itaque dies, qui humano generi tanta peperit bona, albo merito notandus est lapillo. Quinam ille fuerit, eruditorum obnoxium est litigii.

Id factum esse, Augusto tertium ** Jani

* II. Cor. IIX, 9.

** PAGI apparatus chronologicus ad annales Baronii. pag. 34. De Jano sequentia habet CICERO lib. II. de natura Deorum. §. XXVII. pag. 421. cumque in omnibus rebus non haberent maxima prima & extrema, principem in sacri-

ni Quirini templum claudente, cum pax per
universum Romanum orbem vigeret, per-
A 3 multi

sacrificando Janum esse voluerunt, quod ab eundo nomen
est ductum, ex quo transitiones perviae, Jani, foresque
in liminibus profanarum aedium, ianuae nominantur.
Janum Quirini clausit. HORAT. Od. ult. In vetust. qui-
busd. codic. legitur Eanus. Janum Quirinum semel
atque iterum a condita urbe memoriam ante suam clau-
sum, in multo breviore temporis spatio, terra marique
pace' parta, ter clusit. LANGIVS, ut autor est TORREN-
TIVS ad SVETONIVM in Augusto c. XXII. legendum
censet: tertio clusit, ut SVETONIVS conciliari queat
LIVIO, cuius haec sunt verba lib. I. Bis, de Jano lo-
quens, deinde post Numae tempora clausus fuit, semel
T. Manlio Cof. post Punicum primum perfectum bellum;
iterum, quod nostra aetate dii dederunt, ut videremus,
post bellum Aetiacum ab imperatore Caesare Augusto
pace terra marique parta. Eadem propemodum PLV-
TARCHVS in Numa p. 25. de Jano eiusque templo ha-
bet. Est eius templum, inquit, Romae duabus portis,
quod belli ianuam vocant. Legitimum est ipsum aperi-
ri, cum bellum sit; in pace autem, quod aut raro etiam
factum, cum aliquo bello semper imperium suspensum
teneatur, claudi. — Verum Augusto Caesare imperante, post
Antonii profligationem, clausum est, & antea M. Æmilio
& T. Manlio Cof. haud multum post temporis deinde,
continuo ingruente irrumpeque bello, apertum est.
At Numa rege neque ullum diem apertum visum, sed
tres & quadraginta annos continuos clausum manstr,
usque adeo bellicas res undique prorsus abstulit, amo-
vit, perdidit. Alii autem OROSIVM sequentes, vulga-
rem retinent lectionem, atque Augustum tria vice
Jani templum clausisse adfirmant. Tertium, inquit,
CASAVBONVS ad Sueton. in Augusto c. XXII. clausit Au-
gustus A. V. C. DCCXXV. Cof. se V. & Sexto Apuleio
post

multi adfirmant. Quo autem tempore tertia vice Jani clausae sint fores, in ambiguo

*post victum Antonium. Quartum idem princeps Coss. i-
psò IX. & M. Junio Silano, cum ex bello Cantabrico
Roman rediisset A. V. C. DCCXXIX. autor DIO in eius
anni actis lib. LIII. & OROSIVS clare lib. VI. c. XXI.
Quintum quoque clausi idem imperator circa tempora
regis & pontificis summi Jesu Christi, Domini nostri.
Dio historiae non meminit, sed meminerunt veteres alii,
ex quibus sumissi Orosium, qui diserte notat lib. VI. c.
XXII. non est dubium. BAVDOINVS in annotat. ad Sue-
ton. p. 107. haec Casauboni in lingua Gallica refert, post-
quam Suetonii verba in vernacula suam hoc modo
transtulisset: Aiant rendu la paix universelle & par-
mer & par terre, le Temple de Janus, surnommé Qui-
rin, qui depuis la fondation de Rome n'avoit été clus,
que deux fois, fût par lui fermé trois fois, & ce en
peu de tems. Junge LIPSIUM in electis lib. I. c. XX.
PIGHIVM in anal. Roman. tom. II. p. 93. Hic A. V. C.
DCCXXIV. tertium ab Augusto Janum clausum l. c.
tom. III. p. 503. dicit, licet bella cum Germanis Vac-
caeis & Cantabris adhuc durarent, quae videntur nau-
ci pensa esse. Fasti Consulares ab ALMELOVEN editi
Cael. Octaviani consulat. & Sex. Apuleium collegam A.
V. C. DCCXXIV. tribuunt: NORISIVS autem in fastis
consularibus A. V. C. DCCXXV. ponit. PIGHIVS l. c.
p. 512. asserit A. V. C. DCCXXVIII. ab Augusto IX. Con-
fule, M Junium Silanum collegam habente, devictis a
Caefaris legatis Cantabribus, denuo Janum esse clau-
sum, memorat. Illum annum Augusti, nono consula-
tu & societate in hac dignitate M. Junii Silani, notabi-
lem fuisse, AL MELOVII fasti Consulares docent.
NORISII vero fasti hos Consules ad annum DCCXXIX.
referunt. Id adhuc notandum, impingere Casaubo-
num, quando tradit, Augusto, ex Cantabria reverso,
Ja-*

positum Verisimile autem est, bifrontis*
illius portas tertio, quod inter ann. V. C.
DCCXLIX. & DCCLI. intercedit, interval-
lo, occlusas esse.

Pe-

Janum clausum. Nam ille expeditioni in Cantabri-
am non adiuit. *Quintum* Janum clausum A. V. C.
DCCL. opinantur, ubi Jesus Christus, Dei filius, in
Bethlehem natus; alii aurem hoc anno sequenti, vel
etiam biennio post factum esse adserunt. PIGHIVS A.
R. tom. III. p. 531, 532. ALEXANDER ab Alexandro dier.
genial. lib. I. p. 22, 23. Formula, qua Suetonius utitur:
pace terra marique parta, plerunque numismatibus
Augusti & imaginibus est inscripta. Cum Sextum
Pompeium devicisset, ad rostra columna posita cum
inscriptione: OB PACEM DIV TVRBATAM TERRA
MARIQUE PARTAM. Extant etiam Augusti & Nero-
nis numi, in quorum parte altera templum Jani clau-
sum conspicitur, cum hac inscriptione: JAN. CLV. ET
PACE. P. R. TERRA MARIQUE PARATA JANVM CLV-
SIT.

* Jano non una sunt in antiquitate nomina. Cum pri-
mus omnium deorum habitus, in primis PATRIS co-
gnomine compellatus est. Veterum loca hanc in rem
extant in ROSINI antiquitatibus, DEMPSTERO
curante, auctioribus lib. II. c. CXXII. p. 125. Haud
dubie hue respexit PVBL. PAPIN. STATIVS, quando
lib. V. Thebaidor. v. 145. apud BARTHIVM p. 213. ita
canit: *Lunatumque putes agmen descendere, ubi arma*
indulget PATER, & saevi movet ostia belli. PLINIVS
lib. XXXIV. c. VII. vocat Janum GEMINVM a Numa
rege dicatum, qui pacis bellique arguento colitur.
Addit PIGHIVM in annal. Roman. tom. II. p. 75. seqq.
Janus, inquit PLVTARCHVS in Numa, apud vetustis-
simos illos sive rex, sive genius fuerit, dicitur serum
et

PETAVIO * lubentes concedimus, ad Christi Servatoris nostri ortum investigandum

& sylvestrem cultum in urbanum civilemque mutasse,
perindeque ipsum BIFRONTEM fingunt, tanquam alteram ex altera, & formam dispositionemque dederit. NATALIS COMES mytholog. lib. II. p. 118. De variis Jani bifrontis explicationibus, eiusque ut CAELI JANITORIS functionibus, vid. PIGHIVS l. c. ROSIN. antiquit. lib. II. c. III. & ad illud paralipomena, les images de dieu, translata ex Italico Carturi libro in Gallicum idioma par VARDIER p. 47. seqq. Anni deus fuit, atque hoc Numa, teste PLINIO, indigitare voluit, quando ipsius statuae ita digitos dispositos addi curavit, ut 363. ostenderent. Vid. MARTIAL. lib. IX. epigr. VIII. & lib. X. epigr. XXVIII. OVIDIVS lib. I. fastorum. Literalis explicatio Jani bifrontis, qui in templo, quod Romulus, postquam Romani cum Sabinis in unam coaluerant gentem, struxisse fecerunt, signum fuit, verior haud dubie est, ut significaretur, duos populos in unum coisse. Mysticus huius mythi sensus creditur esse, quod prudentis sit, ex praeteritis futura callide coniungere. Etenim sententia mystica, quam de Jano bifronte CARTVRI habet, mihi nimis philosophica videtur. Sunt qui putant, Noam esse, quem Romani Janum vocarunt. LILIVS GYRALDV Syntagm. IV. histor. deor. p. 151. KIPPING in antiqu. Rom. lib. I. c. II. Adde explicationem numi aenei apud du CHOVL de la religion des anciens Romains p. 28. 29. Tempa Jani tria fuerunt, aedes una. Templum Jani a Duilio, qui primus rem Romanam mari prospere gessit, structum, Tibérius restauravit. TACITVS lib. II. annal. c. XLIX. Adebat etiam templum Jani QVADRIFRONTIS. ROSINI antiquit. p. 123. NORISIVS in Cenotaphiis Pisaniis differt. II. c. X. Pag. l. c. p. 34.

* Rationar. tempor. P. I. lib. I. c. XXII. p. 273. seqq.

maxime Herodis historiam facere: Verum⁹, negari etiam nequit, Herodis & Herodiadum annales & rerum gestarum commentarios, si qui unquam, dubiis esse obnoxios. TERTULLIANVS* Christum censet natum, cum sub Augusto census in Judaea per C. Sentium Saturninum, Syriae praesidem **, peragerentur. Confugiunt nonnulli ad hanc sententiam, qui Christi inter mortales primordia A.V.C.DCCXLIX. vindicant. Hunc annum pro auspicali Christi, ut hominis, Marcus Antonius, Capellus, Keplerus & Henschenius habent, atque hanc sententiam probabiliorem dicit PAGI ***. DEKERIVS, PETAVIVS in libro *de doctrina temporum*, ad quam provocat in *rationario*, A.V.C. DCCXLIX. Servatoris nostri natalem dicunt. Haec opinio Pagio probabilior visa, antequam duorum Quinctilii Vari, qui ex Syria, ubi Saturnini successor fuit, redux, sua suorumque clade Germaniam nobilitavit*, numorum notitiam

B

acce-

* lib. IV. contra Marcionem.

** Hic post Titium A. V. C. DCCLXIV. legatus in Syriam missus. JOSEPH. antiq. Jud. lib. XVII. c. I. & II. p. 442. & 444. Conf. PAGI apparat. chronolog. p. 29.

*** l. c. p. 31.

* Vide monumenta Paderborn. & SCHATENII *historiam Westphaliae*, ubi Romanorum scriptorum de hac clade memorantur loca.

accepit. Tres Quintilii numos refert NORISIVS *, quorum prior annum exhibet EK, nempe XXV. qui exiit per autumnum. A. V. DCCXLIX; alter cum RK, anno XXVI. imperii eiusdem principis in Syria sculptus fuit. Denique tertius Mediceus cum ZK, annum Syriaci Augusti XXVII. denotat, qui exiit sub autumnum A. V. DCCL. Apparet itaque, sub A. V. C. DCCXLIX. Saturnini Syriaco praefidio, Christum non posse esse in lucem editum. Quintilio Varo, Syriae praefide, Christum natum, NORISIVS l. c. affirmit, quando ibi haec profert verba: *Quare, si quo anno mortuus est Herodes Ascolinita, Quintilius Varus praeses Syriam obtinebat. Sub eodem pariter praefide Syriae ** Christus, Dominus noster, natus est; nequit enim eiusdem natalis circa annum DCCXLIX retrahi.*

Quae ex Tertulliano supra allata sunt, quod Saturnino Syriae praefidente Christus natus sit, dubium habere videtur, quoniam, ut ex Luca *** appetat, exiit editum a Caesa-

re

* De epochis Syro-Macedonum p. 254. De Varianis numis, a Toinardo, Vaillantio & Norisio vissis, confer PAGI in adparatu chronologico ad annales Baronii.

** Post mortem Herodis, nihil exspectato Caesare, Simon quidam regium nomen invaserat. Is a Quintilio Varo obtinente Syriam punitur.

*** c. II.

re Augusto, ut describeretur universus orbis.
Haec descriptio prima facta est * a praefide
Syriae Cyrenio, & ibant omnes, ut profiteren-
tur, singuli in suam civitatem. Sed, ut autor
est NORISIVS in cenotaphiis Pisaniis **, faci-
le, quae Tertullianus, habet, cum divino Lu-
cae effato conciliari possunt. Haud dubie
enim Quirinius rerum gestarum gloria, in-
primis*** ob Homonadenses devictos celeber-
rimus, ad agendum per Syriam censum, cuius
Iudea, postquam in provinciae formam * re-
dacta, & procuratorem accepit, appendix fa-
cta, licet Saturninus aut Quintilius Varus Sy-
riae praeses esset, cum extraordinario imperio
ad peragendum censum ** missus erat. Nec de-

B 2

funt

* TACITVS annal. lib. I. c. IV. n. 7.

** p.320. NORISIVS insigni opere illustravit Cenotaphium
Caii consularis, quod Pisii extat. Vid. PAGI critic. ad
annal. Baron. p. 3.

*** Iosephus lib. XIII. c. ult. in fine ait: *Interea Cyrenius
vir consularis destinatus, censum in Syria dispositurus,
& domum Archelai redditurus.* Sulpicius Quirinum
Cilicise praefidem fuisse, non dicit TACITVS lib. III. an-
nal. c. XLIX. sed tantum illum, expugnatis per Ciliciam
Homonadensem castellis, insignia triumphi adeptum.
Decennio demum post Syriae praeses & curator factus.

* Hoc factum Archelao, filio Herodis, in exilium
Gallicum missio. Vid. PAGI in apparatu chronolog. ad
Baronii annal. p. 32.

** SEYDELIVS observat. tom. I. observ. XL. MOVNTACVTI-
VS in originib. eccles. tom. I. p. 1. ad 21. Memoires de

TIL-

sunt alia exempla, non provincias legatos aut praefides, sed alios, extra ordinem, ad hanc spartam missos, census collegisse. Sic Germanicus, non ordinarius Galliae legatus, ab Augusto, ad census in Gallia accipiendo, summo cum imperio ablegatus est.

Baronius scribit, Mariam * virginem
mundi

TILLEMONT tom. I. not. 2. sur Jesus Christ. p. 188. Errores, qui hic a Baronio committuntur, notantur a NORISIO in *cenotaphiis Pisanis* p. 311. & a PAGIO in *aparatu chronologico* p. 32. seqq.

* De Maria multa circumferuntur fabulosa & incerta. Horum numero est, quod parentum voto, perpetua fuerit destinata virginitati. Alii, huic voto se addixisse, antequam nuptias cum Josepho contraheret, ali autem, post desponsationem hoc factum esse, tradunt. Vid. JOANN. ANDREAE SCHMIDII dissertat. de *fabulis marianis* p. 1. 2. Eiusdem farinae est Baronii traditio, quod Maria Joachimi & Annae precibus impetrata, a cunis usque ad celibatum in templo educata, & Josepho, non ut uxori fieret, sed ut illibata eius servaretur pudicitia, tradita sit. Fabulae autorem ciant Nicéphorus. Quae hic Baronius de *Judaeorum monialibus templi custodibus* habet, vide apud SCHMIDIV M. l. c. §. 3. seqq. Nec minus somnia sunt, quae habet IGNATIUS HYACINTHVS de GRAVESON de myst. & ann. Christi. Hic assertit Mariam, quum angelum, se mundi Servatorem paritaram, habuerit nuncium, Josepho iam tum connubio fuisse iunctam, sed virginitatem intemeratam fuisse. Vaticinium hanc in rem excitat. EZECHIEL. c. XLIV. v. 2. Fabularum de Maria epilogum faciat miraculosa dormunculus, in qua

Ma-

mundi Servatorem, Cornelio Lentulo & Valerio Messalino fasces consulares moderantibus, A. V. DCCLI. filium hominis, qui Deus est, enixam esse. PIGHIVS * haec habet: *His consulibus, ait Cassiodorus, D. N. Jesus Christus, Dei filius, in Bethlehem Iudee nascitur, anno imperii Augusti quadragesimo primo. Plures autem anno sequenti VIII. Cal. Jan. anno imperii quadragesimo secundo volunt natum. Nonnulli etiam biennio postea, anno imperii Augusti XLIV. Caesar & Paul. Coss. sed has controversias accurate satis excusfit Onuphrius.* A. V. DCCLI. natalitium quoque Christi diem SCALIGER, CALVISIVS ** aliique *** adscribunt. PAGIVS Christi hominis primum annum V. C. DCCLIV. ex Erae Dionysianae calculo dicit *. Interim

B 3

ait

Maria nata, & Servator noster educatus, quae per Angelos in Dalmatiam & post aliquod tempus inde in Italiam per eosdem baiulos transportata dicitur. Hodie Loretta immensis implera divitiis conspicitur. Vid. le glorie maestose del Santuario di Loreto, da BALDASSARE BARTOLI.

* In annalib. Romanor. ad A. V. DCCLI. Tom. III. p. 929.

** p. 424.

*** Ut BUCHOLZERVS in indice chronolog. p. 121. BESOLDVS in synopsi. HELVICVS in tabul. chronol. Plures huic opinioni, quae in Patriarchatu Alexandrinu recepera fuit, addictos enarrat PAGI in apparat. chronolog. p. 37. &, quod ei displiceat, adiicit.

* Crit. in annal. Baronii H. C. p. 1. edit. Paris.

¹⁴
ait **: verum Christi annum natalem nobis incomptum esse. In hoc adstipulantes habet NORISIVM * & GVTTEBERLETHVM **. Notandum namque, verum annum Christi, quem certum nondum demonstratum esse diximus, cum natali Christi Dionysiano non esse confundendum. ***

An miracula * Servatoris nostri nativitatis in Augusti pervenerint notitiam, non satis certum est. Videntur omnino natales, quos angeli sanctissimis concelebrarunt hymnis, & qui Magos ab ultimo evocarunt Orientis, Augusto innotuisse **. Quis dubitaret, novam illam stellam a Romanis quoque Astrologis observatam esse. Nonne tibi persuasum haberes, Herodem, aliosque, Romani imperii illic locorum res curantes, memorabilem Christi, Servatoris mundi, natali-

** In *apparat. chronol.* p. 37.

* In *epoch. Syro-Macedon.* p. 254.

** In *chronologia* p. 205.

*** Vid. PAGI in *apparat. chronolog.* p. 37. 38. ubi late de Era incarnationis Alexandrina & Dionysiana agit. DIONYSIVS EXIGVVS, saeculi VI. scriptor, Christi natales tempore, quo Caius Caesar & Aemilius Paulus Coss. fuerunt, illuxisse autumnar.

* De signis fabulosis nativitatem Christi antecedentibus & concomitantibus vid. SCHMIDII *dissertar. de historia saeculi & fabulis varior. maculata Sect. II. c. 1. 2.*

** Vid. NEVMANNI *programma XVII.*

15

talium sortem, commentariis suis, de rebus
in Iudaea gestis, ad Augustum perscriptis, in-
seruisse? Dispicet quidem traditio Baronii,
ac si Augustus puero Hebraeo * religionis
praefitterit obsequia: Verum obinde in Ca-
fauboni non transeo castra, qui contendit,
Christum ne de nomine quidem Augusto co-
gnitum fuisse.

Sed linquamus historica haec & cordi-
bus nostris Bethlehemo, id est, salutis no-
strae aeternae civitati adpropinquemus. Re-
cens nato Dei filio mentem nostram puram,
id est a vitiorum & vanitatum foribus va-
cuam, in donum offeramus, ut eam Spiritus
Sancti donis perficiat, & a quisquiliis defecti-
bus que, quibus pectus nostrum laborat, li-
beret. Fac, dulcissime Jesu, ut tua incuna-
bula nobis aeternae vitae plenitudinem pari-
ant. Si Deum in carne ** videre cupitis, a-

man-

* Si narrationis, quam habet NICEPHORVS H. E. lib. I.
c. 17. fides extra ambiguum posita, minus profecto
dubii superesset, Augustum Iesu Christi notitiam na-
tum: Verum suspecta omnino est Nicephori fides.prae-
fertim, cum monumenta fide digna de hac re, si vera
esser, notatu dignissima, nequaquam siluissent. Quid
enini illustrius esse potuisse, quam oraculum Apol-
linis per puerum Hebraeum ad silentium esse re-
dactum.

** Joann. I. v. 1. & v. 18. v. 2. X. v. 30. XIV. v. 9. XVII.
v. 22. 23. Hebr. I. v. 3. Coloff. II. v. 9.

16

mantissimi commilitones, frequenter purioribus nostris, ubi vobis per verba divina de verbo conspiciendus praebebitur, * adsitis, quaeso, sacris, & ex largissimo, qui ibi proponetur, meriti Christi thesauro, tantas sumite suppetias, quibus futurae vitae beatitudines redimere possitis.

Misi nuncios meos omnes sensus exteriores, ut quaererent Deum, & non inveni, quia male quaerebant. Nam oculi dicunt, si coloratus non fuit, per nos non intravit. Aures dicunt, si sonitum non fecit, per nos non transit. Gustus dicit, si non sapuit, per me non introivit. Tactus etiam addidit, si corpulentus non est, nihil me de hac re interroges. Non ista igitur sunt in Te, Deus meus es tu, & quem misisti Iesum Christum &c. AVGVSTINVS in soliloquii c. XXXI.

* De variis rationibus, quibus se Deus humano generi patescit, confer NEWMANNI programma. Valde controversum, an sanctus Benedictus extra se raptus, Deum intuitiva visione, qua Dei essentia videtur, non autem in aliqua creaturae imagine viderit. ANGELVS DE NVCE ad vitam Benedicti a Leone Ostiensi, conscriptam tom. IV. Script. Ital. p. 231.

153883
X 2286633 V

ULB Halle
007 138 997

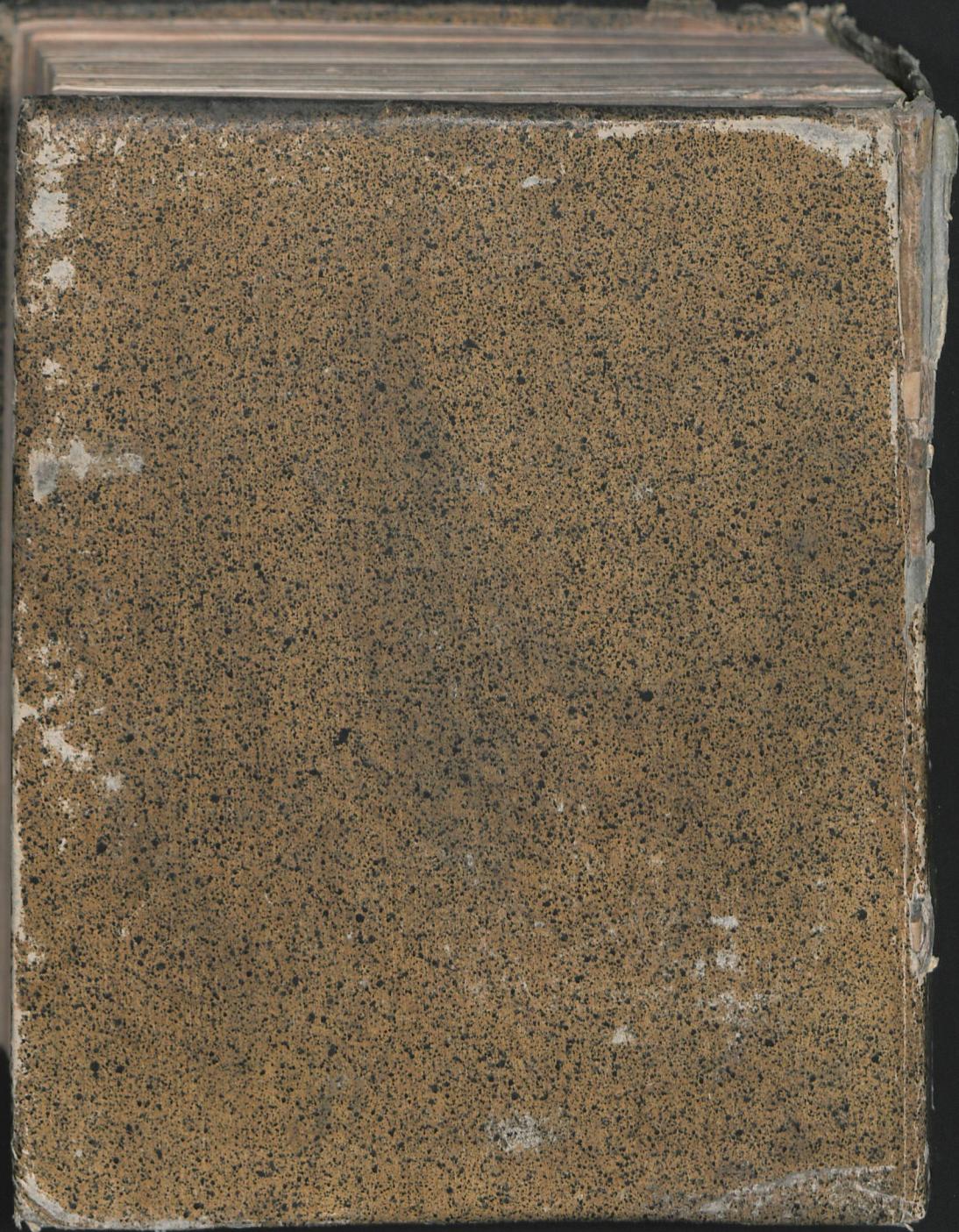

3

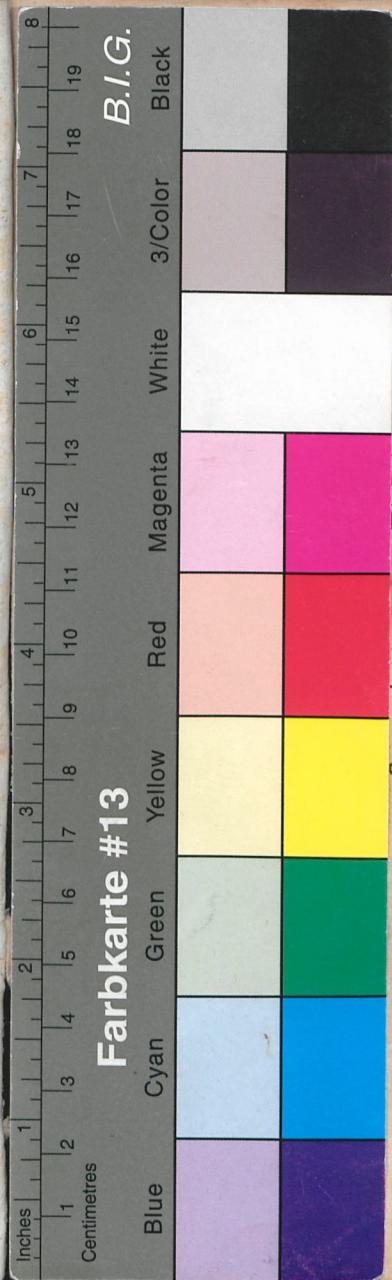
ND 18

R

Farbkarte #13

OGRAMMA
DE
CHRISTI DIE
CORIS NOSTRI
IS FESTO SACRVM
IN
EMIA IVLIA
P. P.
DCCXXXVIII.

HELMSTADII
DIETERICI SCHNORRII
CAD. TYPOGR.